

Шта је дипломатија БиХ урадила у протеклом мандату за БиХ ? Ништа. Због чега је и та можда и једна од кључних институција за довођење страних инвеститора и улагача маргинализована и потпуно фокусирана на партијске и личне интересе ? Вјероватно зато што ниједна заједничка институција БиХ "није статусно попуњена и функционална"... да не помињем недостатак стручних кадрова.

Бизерна и скандалозна је чињеница да ова држава не може да има функционисање тако једне важне институције каква је дипломатија. Мислим да се слажемо сви, ова држава нема здраво друштво и нема стабилне институције... укратко, са оваквим уставним одредбама и нормама крпљеним још од 1995. године БиХ нема капацитета за очување у наредних 20–30 година. Довољан примјер тоталног апсурда јесте што је БиХ предсједавајућа УН иако је она и данас дан класичан међународни протекторат који нема функционалност државних институција. Потпуно је јасно да једна озбиљна држава не може, а да нема иза себе дипломатски суверенитет. Јасно је да га БиХ никада није ни имала из простог разлога што се она више служила чаршијском и страначком пропагандом него што се бавила стварним проблемима БиХ. Невјероватно је да за четири године мандата шефа дипломатије Свена Алкалаја ова држава нема никакве резултате који би на неки начин показали помак у виду "креирања имица државе". Друго је, ако неко сматра великим успјехом Исламску декларацију коју су потписале Србија–БиХ–Турска, а која апсолутно није дала никакве резултате.

Невјероватно је да за четири године мандата шефа дипломатије Свена Алкалаја ова држава нема никакве резултате који би на неки начин показали помак у виду "креирања имица државе". Друго је, ако неко сматра великим успјехом Исламску декларацију коју су потписале Србија–БиХ–Турска, а која апсолутно није дала никакве резултате.

И док су многи амбасадори, представници ОХР-а, представници ОЕБС-а тражили да држава покрене дипломатију са мртве тачке, дотле је ова институција и ова врло значајна фигура у свијетској политици пропадала и потпуно урушила неке од могућих приоритета спољне политике земље. Данас је свијет јаснији него икада – дипломатија преузима главну улогу и палицу вођења свијета у 21. вијеку, а што подразумјева остварење интереса, политичких компромиса, прављење стратешких партнера за неке пројекте... Све то имају прилике да раде све државе на свијету сем БиХ која је спутана различитим унутар политичким превирањима.

Колику јачину дипломатија може да има најбоље су показале велике силе попут САД, Кине, Русије, Француске, сила у успону – Бразил итд.. која вршењем да ли притисака, да ли путем уцјене, да ли политичким компромисима ријешавају многа питања за витални значај своје земље. Наравно, не мислим да је дипломатија јака само код великих сила, оне заправо, координишу цијели систем "дипломатског депашеа".. али малим земљама попут државица на Балкану је јако потребан стратешки партнер, а гдје га је немогуће постићи без дипломатије.

Нажалост наши први сусједи Србија и Хрватска воде тако једну сталожену и одмјерену спољну политику да напосто ове интересције у Сарајеву треба да буде срамота "колико њихове колеге раде и труде се да формирају добар имиџ своје државе у свијету". Најбољи примјер свега јесте шеф српске дипломатије Вук Јеремић који се максимално труди да Србију прикаже као државу која је спремна на реформе цијелокупног политичког и економског система, која је спремна да сарађује са свим државама свијета као и наравно, одбране суверенитета и интегритета Србије на Косову и Метохији.

С друге стране, код нас Алкалај брани партијске интересе унутар државне институције, а и често посјеђује кафане на Башчаршији гдје му се једном „омакло“ вријећање Срба у БиХ. Слично понашање је приказао и у Црној Гори гдје је због тешког пијанства у Колашину, у Црној Гори, демонстративно напустио дипломатски бал и са сарадницом кренуо пут хотелске собе. О свему овоме можете више сазнати на <http://www.sodalive.ba/bihitk/sven-alkalaj-svojim-pijanstvom-ugrozio-dobrosusjedske-odnose/>

Такође, не треба заборавити ни инцидент у кафићу „Бугати“ гдје је Алкалај вријеђао тајника овог министарства Аднана Хаџикапетавића који „је крив зато што се није више одазвало запослених“ позиву да дођу на новогодишњу прославу. Он је за бошњачке кадрове у министарству спољних послова говорио да су Срби, па је Хаџикапетановићу скресао и следећи коментар „Србине! Србине! Он је Србин! Срби су те наговорили да не дођеш на пријем“.

Једноставно речено, министарство спољних послова БиХ није постојало за ових "стабилизирајућих" 11 година како то неко воли да каже од властодржаца који уживају у државно-буџетским привилегијама (хајде да изузмемо деведесете).

Када је дошао и Сенад Бужимчић који се сасвим нормално руковао са Хаџикапетановићем, Алкалај је одреаговао као из топа. „Шта се рукујеш са Србима?! Он је Србин! Иди сад опери руке кад а се рукујеш са Србима“. Што је од свега поражавајуће, све ово нормално су гледали тројица припадника СИПА који чак нису ни пријавили својој служби скандал који је изазвао Свен Алкалај.

Могло би се рећи да је Алкалај јако пуно радио на томе да се из МИП-а избаце сви педофили који су били ту запослени, а зашта је, замислите позвао Агенцију за истрагу и заштиту БиХ (СИПА). Ту можете видјети сву енергију и стручност коју је Алкалај посједовао да би остао на челу министарства... помислите и замислите сви.. какав кадар Странке за БиХ!

Једноставно речено, министарство спољних послова БиХ није постојало за ових "стабилизирајућих" 11 година како то неко воли да каже од властодржаца који уживају у државно-буџетским привилегијама (хајде да изузмемо деведесете). У прошлом, а сада и у тенхничком мандату министарство се стално нешто спутава, а релација сукоба је замјеник министра иностраних послова БиХ (Ана Тришић Бабић) и министар спољних послова БиХ (Свен Алкалај). Како изгледа такав један сукоб најбоље ће вам приказати једна од изјава Тришић-Бабић: "Ово чланство у Савјету безбједности УН искључиво ће бити искориштено за промоцију једног човјека и једне странке". И то је тачно. Сад, пошто је странка којој Свен Алкалај припада Странка за БиХ Хариса Силајџића тотално пропала на прошлим изборима, своје уточиште по свему судећи већ је почео да тражи у СДП-у. Толико "о његовом побратимству са Харисом".

Са друге странке, Алкалај је ипак зацртао неке спољнополитичке приоритете.. али.. у конкретним ситуацијама он нигдје није учествовао, на сву срећу за ову "дејтонску" државу. Нити је заслужан за визну либерализацију, нити је заслужан за то што је БиХ добила акциони план од НАТО.

Можда му најбоља етикета од колега из Савјета министара стоји да је он заправо "системска грешка" у министарству спољних послова.

Што је још жалосније, његова смјена се тражила послје непуна три мјесеца од формирања Савјета министара. Како и не би када су се одмах појавили поједини

Свен Алкалај и његов крај на дипломатској фотели

Пише: Стефан Драгичевић
уторак, 01 фебруар 2011 16:05

ревизорски проблеми. Покушај парламентарца да дисциплинују Алкалаја због катастрофалних ревизорских извјештаја смањењем трошкова репрезентације за 10% било је контрапродуктивно. Он је, наиме, повукао очекивано безобразан потез смањивши другима, прије свега већ сасвим исцијеђеној ДКП мрежи те трошкове за 30%, а себи повећавајући за 20%. Тако је, користећи сва расположива средства, прошао боље него што је очекивао.

За 26 путовања Свенвих у 2009. години издвојено је чак 230.000 КМ. Шта је донио са собом ? Ништа добро... Само је рекао својим колегама министрима иностраних послова "да посјете БиХ".

Прошле године је владао живи спољнополитички мрак јер су се сви оглушили од Алкалајеве захтијеве да министарство треба да има више радника.

Најгоре од свега је што бар није покушао ни да спречи настали сукоб између амбасадора БиХ у Савјету безбједности УН Иваном Бараблићем и замјеницом Мирсадом Чолаковић, него је пустио "да све иде својим *природним* током".

Да је Алкалај потпуни промашај и дословно алкохоличарска марионета у рукама СБиХ показује и његова изјава „да у БиХ нема терориста“, иако читав свијет и највише америчке обавјештајне службе говоре да су у БиХ стационирани корјени свих видова тероризма који су инсталирани током и последице рата. Најбољи приказ те чињенице јесте и недавни терористички напад на руски аеродром „Домодједово“ гдје су руске безбједносне агенције откриле да је напад повезан са терористима из БиХ.

Можда му најбоља етикета од колега из Савјета министара стоји да је он заправо "системска грешка" у министарству спољних послова.

Најважније је да у овом тренутку Свен мало оде да одгледа финале Аустралијан опена гдје му игра његов миљеник Новак Ђоковић против Енди Мареја и да уз кокице и пиће прати најзанимљивије детаље првог овогодишњег Гренд слем турнира.

Свен Алкалај и његов крај на дипломатској фотели

Пише: Стефан Драгичевић
уторак, 01 фебруар 2011 16:05

Све би било чисто и лијепо да ту не постоји једно велико "АЛИ".. али Свен на пут Аустралије не иде приватним новчаником, већ тамо иде да троши новац министарства.. да је бар најавио дипломатски сусрет са "тениским амбасадором Ђоковићем"... Ех... све би било другачије.

Тришић-Бабић: Стање у МИП-у крајње алармантно

srpska.ettleboro.com)

НН: Какво је сада стање у МИП-у?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: С обзиром на то да осам година радим у Сарајеву, стање никада није било алармантније. Ситуација је била добра док на чело МИП-а није дошао Свен Алкалај. Никад није било перфектно, али сада је алармантно.

У МИП-у нема радне атмосфере, јер се један човјек поистовијетио с институцијом. Мој проблем од првог дана у раду с Алкалајем је разјашњавање да министарство није министар.

НН: Када настају проблеми у МИП-у?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: Министарство је раније имало свој угодан начин рада без уплитања министра и замјеника у организационе структуре. Алкалај је изграђену институцију почео да употребљава у личне сврхе само због своје странке и организациона структура је поремећена. Први конфликти између нас су избили када сам ја видјела да је поремећена организациона структура и систематизација радних мјеста. У почетку сам се надала да је у питању почетно сналажење у доста специфичној институцији по многим основама, али након три године покушаја заједничког рада сам схватила да се све смишљено ради и одговорно тврдим да МИП више није оно министарство које је настало након Дејтона. Такође, тврдим да МИП све више личи на ратно министарство Републике БиХ.

НН: Како изгледа Ваша комуникација с Алкалајем?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: Када с њим причате, он све прихвата, али ниједан договор није испоштовао. Ја сам схватила да је разговор с њим најобичније губљење времена.

НН: Каква је данас структура запослених у МИП-у?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: Алкалај и ја смо затекли једну постојећу националну расподелу мјеста у БиХ, у којој се тачно водило рачуна једнако о челним и нижим позицијама. Алкалај је од првог дана почео да крши систематизацију коју су потписали Младен Иванић и Лидија Топић.

С обзиром на то да се Министарство проширивало, ја сам затражила да буде направљена комисија која ће направити нову расподелу мјеста. То је направљено, али он никада то није желио да погледа. Та национална заступљеност је поремећена на штету српског и хрватског народа.

НН: Какво је стање у дипломатским мисијама БиХ у Њујорку и Бриселу?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: У тренутку када је више него извјесно да ће БиХ постати нестала чланица Савјета безбједности, мисија БиХ у Њујорку је попуњена с мање од 40 одсто. Међутим, Алкалај је у исто вријеме мимо свих законских регулатива и дипломатских правила по уговору о дјелу запослио одређен број људи. Ја не знам колико је тих људи ни ко су они. Званичним каналима не знам ко сједи у дипломатском представништву једне земље.

И Брисел је константно непопуњен, кадрове које сам предлагала министар Алкалај неће да потпише и у мисији БиХ при ЕУ нема ниједног дипломате из реда српског народа.

НН: Да ли сте покушавали промијенити такво стање?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: Ја сам осјећала обавезу да укажем на проблеме које као појединац не могу да промијеним. Двије године сам се обраћала институцијама БиХ. Појединци из тих институција онда и критикују рад министра, али кад затражим ширу расправу нико није пристајао. Након три године сам се обратила странци која ме именовала на ово мјесто, јер се институције оглушују на наводе легално изабраног званичника најјаче странке у БиХ.

НН: Каква је Ваша будућност у МИП-у?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: И даље ћу обављати функцију замјеника министра онолико колико ми то буде дозвољено. Ја сам за суживот у БиХ, да се сви поштујемо, да се сви придржавамо Устава и закона, али никада нећу прихватити да неко намеће своје личне страначке интересе користећи се институцијама БиХ које плаћају сви грађани. Нећу прихватити да неко у БиХ може да натура своје мишљење и поступке као да су једини мјеродавни и валидни за БиХ. Кадрови из РС нису добродошли

НН: Каква је генерално атмосфера у заједничким органима?

ТРИШИЋ-БАБИЋ: Посљедње двије године у заједничким институцијама осјећа се атмосфера у којој кадрови из РС нису добродошли. Нема пријетњи ни ружних погледа, али се у зраку једноставно осјети да нисмо добродошли. Мада морам рећи да с обичним људима или новинарима у комуникацији нема проблема.